



RPW/114841/2017 P
Data: 2017-08-31

Wnoszący petycję:

30 sierpnia 2017 r.

e-mail:

BIURO MINISTRA	
Wpłynęło dnia	
2017 -08- 31	AM
BM	
MF-	

Sz.P.

Mateusz Morawiecki
Wiceprezes Rady Ministrów
i Minister Rozwoju i Finansów

ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa
(adresat petycji)

PETYCJA

Działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach (Dz.U., poz. 1195 ze zm.) wnoszę w interesie publicznym petycję o zmianę przepisów dotyczących dopuszczenia do zawodu doradcy podatkowego osób ze stopniem naukowym doktora nauk prawnych lub ekonomicznych posiadających stosowną praktykę w zakresie stosowania prawa podatkowego.

Przedmiot petycji: wprowadzenie do art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 roku o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 794) o treści na listę doradców podatkowych wpisuje się również osoby które spełniają warunki określone w art. 6 ust. 1 pkt. 2-5 należy dodać punkt 3 o treści *posiadają stopień doktora nauk prawnych lub nauk ekonomicznych oraz staż zatrudnienia traktowany na równi z praktyką zawodową oraz zmian w zakresie procedury części ustnej egzaminu czyli par. 32 rozporządzenia z dnia 2 listopada 2010 r. w sprawie Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego i przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego* (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1972) poprzez dodanie pkt.5 o treści *egzamin ustny jest rejestrowany za pomocą środków rejestrujących stanowiących załącznik do protokołu, który może stanowić podstawę do odwołania się do innego składu komisji egzaminującej.*

UZASADNIENIE

Zawód doradcy podatkowego jest zawodem regulowanym. Tym samym, aby go wykonywać należy spełnić rygorystyczne wymogi pozwalające na wpis na listę doradców podatkowych zawarte w art. 6 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym. Osoba chcąc uzyskać taki wpis musi posiadać pełną zdolność do czynności prawnych, korzystać z pełni praw publicznych, być nieskazitelnego charakteru, posiadać wykształcenie wyższe oraz odbyć właściwą praktykę zawodową oraz wystąpić z wnioskiem o wpis na listę. O ile te warunki nie

stanowią szczególnego problemu, o tyle uzyskanie pozytywnego wyniku egzaminu na doradcę podatkowego stanowi, już zdecydowane utrudnienie w dostępie do zawodu. Zgodnie z art. 24 ustawy o doradztwie podatkowym składa się on z dwóch części pisemnej i ustnej. O ile część pisemna posiada zdecydowane określone kryteria oceny i cechuje się stosunkowo wysokim poziomem zdawalności określonym na poziomie 70%, o tyle część ustna nie posiada już tak jasno sprecyzowanych kryteriów oceny. Zgodnie z uchwałą Nr 8/V/2011 Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego z dnia 11 stycznia 2011 r. w sprawie wytycznych Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego dotyczących przeprowadzania części ustnej na doradcę podatkowego brakuje jednoznacznych kryteriów oceny wypowiedzi ustnej kandydatów i możliwości odwoławczych w przeciwieństwie do egzaminu pisemnego, gdzie istnieje możliwość wglądu po pracy egzaminacyjnej (par. 29 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 listopada 2010 r. w sprawie Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego i przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego) oraz prawo do wystąpienia z wnioskiem o ponowną ocenę pracy (par. 30 ww. rozporządzenia) tutaj brakuje jednoznacznych kryteriów oceny wypowiedzi kandydatów. Nie są one w żaden sposób rejestrowane, a tym samym nie mogą podlegać powtórnej weryfikacji w przypadku wątpliwości kandydata, który nie uzyskał wymaganego progu punktowego. Jediną formą ponownej weryfikacji wiedzy kandydata jest ponowne przystąpienie do egzaminu, która jest już płatne i podlega identycznej procedurze. W związku z powyższym dostęp do tego zawodu jest znacząco ograniczany mimo prób jego częściowej deregulacji. ***Dlatego też należy się zastanowić nad możliwością rejestracji przebiegu tej części egzaminu za pomocą środków rejestrujących, co może być podstawą do wniesienia ewentualnego odwołania do innego składu komisji egzaminacyjnej. Można również tę część egzaminu przeprowadzić w formie odpowiedzi pisemnej na pytania otwarte. Taka praca może stanowić, również załącznik do protokołu i podlegać powtórnej ocenie.***

Należy również wskazać na istotny fakt braku przepisu umożliwiającego wpis na listę doradców podatkowych osób ze stopniem naukowym doktora nauk prawnych lub doktora nauk ekonomicznych, którzy posiadają doświadczenie uznane za równoważną z praktyką zatrudnienie zgodnie z par. 5 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 października 2014 roku w sprawie praktyki zawodowej kandydatów na doradców podatkowych (Dz.U., 2014, poz. 1401) obejmujących między innymi zatrudnienie przez okres co najmniej roku w urzędzie skarbowym, izbie skarbowej, urzędzie celnym, izbie celnej, Ministerstwie Finansów, samorządowych służbach finansowych, SKO jeśli do zakresu jego obowiązków należało

stosowanie przepisów prawa podatkowego w związku z prowadzonymi postępowaniami podatkowymi lub kontrolnymi lub przez co najmniej rok na stanowisku skarbnika gminy, głównego księgowego w podmiotach, które na podstawie przepisów ustawy o rachunkowości obowiązane są do prowadzenia ksiąg rachunkowych, na stanowisku na którym są wykonywane czynności z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych czy na stanowisku uprawniającym do prowadzenia lustracji w myśl przepisów prawa spółdzielczego. Na równi z praktyką traktowanie jest zatrudnienie przez co najmniej 2 lat w charakterze pracownika naukowego, naukowo-dydaktycznego lub dydaktycznego w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym zajmującego się dziedzinami w skład których wchodzi prawo podatkowe. Tym samym w art. 6 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 794) o treści na listę doradców podatkowych wpisuje się również osoby które spełniają warunki określone w art. 6 ust. 1 pkt. 2-5 należy dodać punkt 3 o treści ***posiadają stopień doktora nauk prawnych lub nauk ekonomicznych oraz staż zatrudnienia traktowany na równi z praktyką zawodową zgodnie z właściwym rozporządzeniem.***

Identyczne rozwiązanie funkcjonują w ustawie z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 233). W art. 5 ust. 1 pkt. 5 cytowanej ustawy, który stwierdza, iż wymogu odbycia aplikacji radcowskiej i zdania egzaminu nie wymaga się od osób, które posiadają stopień naukowy doktora nauk prawnych oraz w okresie 5 lat przed złożeniem wniosku o wpis na listę radców prawnych, łącznie przez okres co najmniej 3 lat: a) zajmowały stanowisko referendarza sądowego, starszego referendarza sądowego, aplikanta sądowego, aplikanta prokuratorskiego, asystenta sędziego, asystenta prokuratora lub b) wykonywały wymagające wiedzy prawniczej czynności bezpośrednio związane ze świadczeniem pomocy prawnej przez adwokata lub radcę prawnego na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej w kancelarii adwokackiej, zespole adwokackim, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze, lub kancelarii radcy prawnego, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 8 ust. 1, lub c) były zatrudnione w urzędach organów władzy publicznej lub w państwowych jednostkach organizacyjnych i wykonywały wymagające wiedzy prawniczej czynności bezpośrednio związane z tworzeniem projektów ustaw, rozporządzeń lub aktów prawa miejscowego, lub d) były zatrudnione w Trybunale Konstytucyjnym lub międzynarodowym organie sądowym, w szczególności w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub Europejskim Trybunale Praw Człowieka, i wykonywały zadania odpowiadające czynnościom asystenta sędziego. Dodatkowo osoby z tytułem doktora nauk

prawnych mogą zgodnie z art. art. 5 ust. 2 ww. ustawy przystąpić do egzaminu bez odbywania aplikacji radcowskiej.

Podobnie analogiczne rozwiązania możemy znaleźć również w ustawie z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1999). W art. 66 ust.1 pkt. 5 ww. ustawy zgodnie z którym wymogu odbycia aplikacji i zdania egzaminu adwokackiego nie stosuje się do osób, które posiadają stopień naukowy doktora nauk prawnych oraz w okresie 5 lat przed złożeniem wniosku o wpis na listę adwokatów, łącznie przez okres co najmniej 3 lat: a) zajmowały stanowisko referendarza sądowego, starszego referendarza sądowego, aplikanta sądowego, aplikanta prokuratorskiego, asystenta sędziego, asystenta prokuratora lub b) wykonywały wymagające wiedzy prawniczej czynności bezpośrednio związane ze świadczeniem pomocy prawnej przez adwokata lub radcę prawnego na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej w kancelarii adwokackiej, zespole adwokackim, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 4a ust. 1, lub kancelarii radcy prawnego, spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, lub c) były zatrudnione w urzędach organów władzy publicznej lub w państwowych jednostkach organizacyjnych i wykonywały wymagające wiedzy prawniczej czynności bezpośrednio związane z tworzeniem projektów ustaw, rozporządzeń lub aktów prawa miejscowego, lub d) były zatrudnione w Trybunale Konstytucyjnym lub międzynarodowym organie sądowym, w szczególności w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub Europejskim Trybunale Praw Człowieka, i wykonywały zadania odpowiadające czynnościom asystenta sędziego. Dodatkowo osoby z tytułem doktora nauk prawnych mogą zgodnie z art. art. 66 ust. 2 pkt. 1 ww. ustawy mogą przystąpić do egzaminu bez odbywania adwokackiej.

Brak takiego rozwiązanie w ustawie o doradztwie podatkowym należy, uznać za dyskryminację osób ze stopniem naukowym doktora nauk prawnych lub nauk ekonomicznych zwłaszcza, że w przypadku osób ze stopniem naukowym doktora habilitowanego nauk prawnych występuje analogiczne rozwiązanie w art. 6 ust.2 pkt. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, art. 25 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz art. 66 ust. 1 pkt 1 ustawy prawo o adwokaturze pozwalające na wpis tych osób na właściwą listę i podjęcie w ten sposób prawa wykonywania zawodu doradcy podatkowego, rady prawnego lub adwokata.

Tym samym proszę o przychylenie się do mojej propozycji oraz wprowadzenie stosownych zmian, aby zniwelować istniejące nierówności umożliwiające dopuszczenie do wykonywania zawodu doradcy podatkowego, osób ze stopniem naukowym doktora, którzy

aby skorzystać z art. 6 ust. 2 pkt. 2 ustawy o doradztwie podatkowym obejmującego osoby ze stopniem doktora habilitowanego muszą pracować na uczelni wyższej, co zdecydowanie ogranicza ich liczbę.

Wprowadzenie powyższych rozwiązań spowoduje szerszą deregulację zawodu doradcy podatkowego i zwiększenie liczby osób wykonujących ten zawód, która obecnie wydaje się niewystarczająca. Otwarcie zawodu doradcy podatkowego na osoby ze stopniem naukowym doktora nauk prawnych lub doktora nauk ekonomicznych legitymujących się stosowną praktyką zawodową nie spowoduje spadku jakości usług i zagrożenia dla potencjalnych klientów podobnie, jak nie wpłynęło umożliwienie wykonywania zawodu adwokata i radcy prawnego przez osoby dysponujące stopniem naukowym doktora i posiadający odpowiednią praktyką na mocy ustawy z dnia 13 czerwca 2013 roku o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz.U. z 2013 r, poz. 829).

Pragnę również nadmienić, iż na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach nie wyrażam zgody na ujawnienie moich danych osobowych i adresu na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego w przypadku publikacji niniejszej petycji na jego stronie.

Z poważaniem